Cauſe per ſe ſunt finite. ſed cauſe per accidens ſunt infinite
Infinita vni accidunt
Fortuna eſt cauſa ſm accñs in his que fiũt a ꝓpoſito ſm finē
Bona fortuna eſt qñ aliq̈d boni accidit. mala aũt qñ aliq̈d ma
Euſortuniũ eſt qñ aliqđ magnũ bonũ euenit   Illi accidit
Qui parum diſcit apud intellectum quaſi nihil diſcit
Fortuna nõ eſt niſi in agentibꝰ a ꝓpoſito. ſꝫ caſus bñ eſt in aĩa
libꝰ ꝛ rebꝰ agẽtibꝰ nõ a ꝓpoſito Uñ dr ꝙ equꝰ venit ad ſtabu
lũ a caſu ꝛ ibi ſaluatꝰ ē a lupo ꝛ tripes a caſu cecidit ꝛ ibi ſtetit
Fruſtra ꝛ vanũ eſt illud qđ eſt ordinatũ ad aliquem finez ꝛ il//
Omne per accidens reducit̃ ad aliqđ per ſe   Illũ nõ includit.
Illud quod eſt per ſe eſt prius eo quod dicitur per accidens.
Forma ꝛ effectꝰ. finis ꝛ efficiẽs ſepe coincidũt Materia vero
et efficiens nũꝗ̃ coincidunt ſimiliter materia ꝛ finis.
Entia non mota amplius non ſunt phiſice ꝯſiderationis
Que ſunt mouentia ꝛ mota illa ſunt ꝯſiderationis naturalis
Natura agit propter finem.
Finis ponit neceſſitatem his que ſunt ad finem
Finis in opabilibꝰ eſt ſicut principium in ſpeculabilibꝰ
Commentator   Forme accñtalis dñr ipſe forme artifi
ciales in ſubſtantijs materialibus.
Anima hũana ē media inter formas naturales ꝛ abſtractas.
Qui dicit naturam non agere ꝓpter finem tollit ſolicitudinez
dei circa illa inferiora.

Sequũtur autoritates. iij. libri phiſicorũ ariſto.

Ignorato motu neceſſe eſt ignorare naturam
Omnis motꝰ fit in loco ꝛ in tẽpe   ꝑit̃ actꝰ ꝛ potẽtia
Tot ſunt ſpẽs motus quot ſunt ſpẽs entis.   In quolibꝫ re
Motus eſt actus entis in potentia ſm qđ in potentia
Omne mouens naturale in mouendo mouetur
Actio ꝛ paſſio ſunt vnus motus ꝛ in paſſo ſicut in ſubiecto
Quodcũqꝫ fit neceſſe eſt accipere finem
In perpetuis non differunt eſſe ꝛ poſſe
Nullũ corpꝰ ē actu infinitũ.   Infinitũ ſm qđ hmõi ē ignotũ
Unũquodqꝫ reſoluitur in id ex quo ꝯponitur.
Idem eſt motus totius et partis

Continuum eſt diuiſibile in infinitum
Infinitū hʒ rōem ptis ⁊ nō totiꝰ: ⁊ hʒ rōeʒ materie ⁊ nō forme
Totum et perfectum eſt cui nihil deficit
Numerus cauſatur ex diuiſione continui.
Cōtinuū ē infinitū ſm diuiſionē: nūerꝰ ꝟo ſm appoſitionem
¶ Commentator in prologo huius tertij libri
Quidā hoīes ita erāt ꝯſueti comedere venenū qḋ erat eis cibꝰ
Quidam propter vſum audiendi fabulas negauerunt princi pia vera per ſe nota: vt eſt illud ex nihilo nihil fit.
Fides vulgi fortior eſt q̄ʒ fides philoſophorum.
Qui in principio addiſcit phīam nō bn̄ pt audire leges ſed q̄ in principio addiſcit leges nō impedit poſſe audire phīam
Sequuntur autoritates .iiij. li. phiſicoꝝ ariſtotelis.
Quod non eſt nuſq̄ʒ eſt.
Q Rebus mobilibus queritur locus.
Omne corpꝰ eſt in loco ⁊ in omni loco eſt corpꝰ. Unde dici ſolet ꝙ non eſt corpꝰ ſine loco: nec eſt locus ſine corpore.
Locꝰ duplex eſt ſcʒ cōis ⁊ ꝓpriꝰ Cōis ē in quo plura ſunt cor pora. ꝓpriꝰ eſt in quo tm̄ eſt vnū corpꝰ Locꝰ eſt terminꝰ corpo ris ꝯtinentis imobilis primū. i. locus eſt vltima ſupficies cor
Ex reb ꝰ itellectualibꝰ nulla ē magnitudo ꝑ pois ꝯtinētis
Forma ⁊ materia non ſeparāt a re: ſed locus ſeparatur.
Multipliciter dicit aliqḋ in altero. Uno mō ſicut ps in ſuo toto. Alio mō ſicut digitꝰ in manu. Tertio modo ſicut totū in partibus vt domus in parietibus ⁊ fundamento Quarto modo ſicut ſpēs in genere vt hō in aīali Quinto mō ſicut genꝰ in ſpē vt aīal in hoīe. Sexto mō ſicut forma in materia Sep timo mō ſicut effectꝰ in ſuo efficiente Octauo mō ſicut a.l.qḋ in fine quo locatum eſt in loco
Nihil eſt in ſeipſo primo et per ſe.
Locus continet et conſeruat locatum
Unūqḋq̄ʒ tūc pulcerrime demōſtratur cū oñdit qḋ ē ipm ⁊ cū ac cidētia ꝓpria oñdunt ſibi ineē ⁊ cū oppoſita circa ipm ſoluunt
Locꝰ eſt eq̄lis locato Omne corpꝰ in q̄tū ē ꝑ ſe eſt in loco
Unūqḋq̄ʒ refertur naturaliter ad locum ſibi proprium
Non eſt vacuum in natura